Judecătoria Strășeni, sediul Central, Judecător Tatiana Capațina

Dosarul nr. 2r-1641/26
(2-26091321-02-2r-04082026)

D E C I Z I E

24 septembrie 2026 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de recurenta Sîrcu Zinaida împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2026, prin care s-a respins cererea depusă de Zinaida Sîrcu privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenței în familie, împotriva acțiunilor presupusului agresor Constantin Sîrcu,

A C O N S T A T A T :

ÎN FAPT

1. La 17 iulie 2026, victima Zinaida Sîrcu a depus cerere solicitând eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie.

2. În motivarea cererii, victima a indicat că, la insistența agresorului, la data de 26.08.2021, a încheiat cu el căsătoria la OSC Strășeni, sub nr. 146, ambii fiind la a doua casatorie. Până la căsătorie cu agresorul, ambii dispuneau de spațiu locativ și anume victima de o casă cu construcții auxiliare și cu terenul aferent cu suprafata de 0,2655 ha cu numărul cadastral *****, amplasată în s. *****, r-nul Strășeni, iar agresorul de o casă cu terenul aferent ei, cu suprafata de 0,0838 ha, cu numarul cadastral *****, amplasată în *****, str. ***** 21.

3. Conform înțelegerii între părți, victima am trecut cu traiul în casa agresorului, unde din economiile sale și sursele bănești câștigate de la locul de muncă, deoarece numai ea lucra și din sursele primite ca pensie de dizabilitate, a făcut reparație capitală casei agresorului, sporind cu aceasta simțitor valoarea ei.

4. La sfârșitul anului 2024, agresorul permanent a insistat ca victima sa vândă casa din s. ***** și să procure un automobil. La data de 12.01.2025, victima la insistența agresorului, a vândut casa din s. *****, iar din banii obținuți, Constantin Sîrcu și-a procurat un automobil de

marca și modelul Audi Q5, anul 2015, la prețul de 18.300 euro. Pentru lucrarile la casă, la data de 30.10.2025, victima a contractat un credit la BC „Victoriabank” sucursala nr. 23 Strășeni, în valoare totală de 50.000 lei, din motiv că nu mai lucrează.

5. Pe data de 06.04.2024, agresorul sub pretextul, că pleacă la muncă peste hotare, a plecat la altă femeie și s-a întors în familie pe data de 15.04.2026, minținând că după vârsta sa nu și-a găsit de lucru, apoi deschis a plecat la aceiași femeie, unde se află până-n prezent.

6. La data de 30.04.2026, agresorul a înaintat în instanță o acțiune prin care a solicitat desfacerea casatoriei, iar la data de 22.06.2026, victima a înaintat o cerere reconvențională la cererea de chemare în judecată a agresorului prin care a solicitat: stabilirea unui termen de împacare; recunoașterea dreptului de proprietate în devălmășie asupra casei cu terenul aferent ei, cu suprafata de 0,0838 ha cu numărul cadastral *****, amplasată în *****, str. 2 *****, nr. 21; partajarea casei cu terenul aferent ei, atribuind fiecăruia câte o ½ cotă ideala; partajarea automobilului de marca și modelul Audi Q5, anul 2015, atribuindu-l reclamantei Sîrcu Zinaida, ca fiind procurat numai din sursele sale; partajarea datoriei comune potrivit contractului de credit la BC „Victoriabank” cu nr.002200130, în valoare totală de 50.000 lei, cu încasarea de la agresor a sumei de 25.000 1ei.

7. La data de 07.07.2026, prin încheierea Judecatoriei Strășeni, sediul Central, a fost acordat un termen de împacare de cinci luni soților Sîrcu. Agresorul cunoscând, că victima nu are unde să se ducă, a amenințat-o cu moartea, nefiind scoasă hotărârea pe cauza aflată pe rol și încă, fiind în căsătorie a deconectat casa de la apeduct, a închis gazul, a deconectat lumina de la stâlp, adică de la toate sursele care creează condiții vitale pentru Zinaida Sîrcu, pentru a nu putea, fiind invalid, să-și pregătească hrana și să-și păstreze produsele la frigider. În prezent agresorul a amenințat-o cu moartea, dacă în 10 zile nu părăsește locuința. Victima s-a adresat la poliție pe aceste fapte, unde a fost ghidată să se adreseze în instanță pentru a fi eliberată în privința sa o ordonanță de protecție.

8. Astfel dânsa solicită eliberarea ordonanței de protecție pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale. În mod constant este amenințată și înjosită, victima simte frică și neliniște, consideră că pericolul persistă în continuare și pentru a se apăra, solicită să fie aplicată o ordonanța de protecție asupra sa, pentru o durata de 90 zile, cu aplicarea următoarelor măsuri de protective: obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță c ear asigura securitatea victimelor; obligarea de a nu contacta sub ici o formă cu vicrima și copiii minori; interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai a victimei; să fie dispusă monitorizarea electronica a agresorului.

9. Presupusul agresor, Constantin Sîrcu prin referința depusă a solicitat respingerea cererii Zinaidei Sîrcu ca fiind neîntemeiată, menționând că el nu s-a întâlnit și nu a vorbit cu victima de mult timp, fiind plecat din familie din primăvara anului 2026. Victima este persoana agresivă, ce se confirmă prin înscrisurile anexate. A menționat că a depus cerere la distribuitorii de energie electrică ca să fie deconectat imobilul, proprietatea sa personală de la rețea, căci dorește să repare acoperișul casei și electricitatea va încurca la lucrări. Niciodată nu a amenințat-o, nu a numit-o

cu cuvinte necenzurate pe victimă, iar cererea dată este una nemotivată, neprobată, bazată doar pe declarațiile ei, care are un interes de a-l intimida ca să se întoarcă la domiciliu.

10. Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2026 cererea depusă de Zinaida Sîrcu cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor lui Constantin Sîrcu, s-a respins ca neîntemeiată.

11. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 27 iulie 2026, Sîrcu Zinaida a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2026, solicitând admiterea recursului. Casarea Incheierii Judecatoriei Straseni nr.20/pr-20/2026 din 07.07.2026, rejudecarea cazului cu admiterea cererii inaintata in instanta.

12. În motivarea recursului, Sîrcu Zinaida a indicat că instanta nu a tinut cont, la adoptarea soluției, ca agresorul cunoscând, ca nu are unde se duee, fiindcă la cererea lui a vândut casa și încă fiind în casătorie permanent o amenința cu moartea dacă nu eliberează casa în care locuiesc cu aceasta, aplicând violența psihică și a tentativelor de aplicare a forței fizice permanente asupra ei.

13. Instanta nu a tinut cont, la adoptarea soluției, că agresorul a deconectat casa unde locuies, de la lumină, apă, gaz, adică de la toate sursele care sunt necesare pentru crearea condițiilor vitale, astfel, aplicând în privința ei, violența psihică.

14. Instanța nu a ținut cont, la adoptarea soluției, nici de opinia reprezentantului IP Strașeni, care s-a expus privind existența unor riscuri majore între parți și necesitatea aplicării pe caz, macar a câtorva masuri de protecție.

15. Instanta nu a ținut cont, la adoptarea soluției, de concluzia actului de control din 17.07.2026 a SRL „Ialoveni Gaz", în care expres a indicat că: ...rețeaua de gaz pâna la contor și după contor nu este integră, este demontata o porțiune de gazoduct, samavolnic de catre Sîrcu Constantin... fapt cu ce agresorul a dorit să-și ducă la bun sfirșit intențiile sale de a o omorî și numai datorită vigilenței ei, că a depistat acest lucru a ramas vie (documentele confirmative sunt anexate la dosar).

16. Instanta nu a ținut cont, ca la materialele cauzei este anexata o avertizare prin care agresorul este preîntampinat de a nu comite în privinta ei, apelanta a violenței, pe viitor, ceea ce constituie un fapt stabilit.

17. Intimatul Sîrcu Constantin, în termenul fixat de instanța de recurs, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca cererea de recurs depusă de Sîrcu Zinaida Ion, cu privire la anularea încheierii Judecătoriei Străşeni din 17.07.2026 să fie respinsă ca neîntemeiată. Menţinerea integrală a încheierii judecătoriei Străşeni din 17.07.2026 ca fiind una legală şi motivată.

18. În susținerea poziției, intimatul a invocat cererea de aplicare a măsurilor de protecţie este una nemotivată, neprobată, bazată doar pe declaraţiile recurentei, care are un interes de a-l intimida ca să se întoarcă la ea şi să locuiască într-o familie. Nu dorește aceasta, nu mai poate convieţui cu asemenea persoană, ba din contra pregătește acţiunea de a solicta evacuarea ei forţată din proprietatea lui. Scopul este nu protecţia ei, ci influenţarea asupra lui de a decide să revenă în casa proprietate personală. Acum, deşi a depus o cerere nemotivată şi neprobată

urmează să achite taxa de timbru şi stat conform legii.

19. Dar instanţa urmează să ia în considerare că în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericoi viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei. Însă în speţă nu s-a dovedit circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie, informaţia referitoare la relaţia dintre victimă şi agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor. De aceea, cu privier la existenţa violenţei, care ar necesita emiterea ordonanţei de protecţie, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiţia legală a acestui tip de violenţă rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfăşoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferinţă psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv şi de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinţei sincere că aceste violenţe sunt reale.

20. Totodată, nu orice divergenţe, contradicţie sau stare de tensiune constituie în sine formă de violenţă psihologică în lipsa intenţiei agresorului de a-i cauza victimei vreo suferinţă. În speţă nu există riscul aplicării violenţei asupra pretinsei victime Sîrcu Zinaida, el nu este real şi nici iminent, astfel cererea înaintată de către Sîrcu Zinaida este neîntemeiată şi declarativă, iar probatoriul administrat este insuficient şi nu justifică admiterea cererii de aplicare a masurilor de protecţie solicitate, pe motiv că nu au fost constatate la moment careva acţiuni violente din partea presupusului agresor.

21. Cererea reclamantei este una netemeinică, în condiţiile în care, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma faptul că Sîrcu Constantin ar atenta la viaţa şi integritatea fizică sau psihică a pretinsei victime. Legiuitorul menţionează, că scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, prin care poate fi pusă în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 426 Cod de procedură civilă:

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

23. Art. 427 Cod de procedură civilă:

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept: lit. a) să respingă recursul și să mențină încheierea.

24. Art. 278^3 Cod de procedură civilă:

(1) Cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie.

(2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

25. Art. 278[4] Cod de procedură civilă al RM:

(1) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

26. Art. 278[6] Cod de procedură civilă al RM:

(1) După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor.

(2) La examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei.

(3) Declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

27. Art. 278[7] Cod de procedură civilă al RM:

(1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;
c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;
d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;
e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;
f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;
g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;
h) - abrogată;
i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;
j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.
(2^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.
(2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință.
(2^3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor.
(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.
(3^1) Instanța de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței în familie şi îi oferă informația privind datele de contact ale serviciilor respective.
[Art. 278^7 al. (3^1) modificat prin LP126 din 02.07.26, MO359-362/06.08.26 art. 361; în vigoare 06.08.26]
(4) Instanța remite de îndată ordonanța de protecție poliției, organului de probațiune și altor instituții sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată.
(5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.
28. Art. 3 Legii nr.45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie:
Subiecţi ai violenţei în familie sunt: agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sânt în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

29. Art. 12 din Legea menţionată supra:
Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Examinând încheierea contestată, argumentele recursului, referința intimatului și materialele cauzei, Colegiul verifică dacă refuzul aplicării măsurilor de protecție se întemeiază pe examinarea tuturor conduitelor reclamate și pe aprecierea individualizată a necesității protecției solicitate.

31. În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează de instanța de recurs în baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără participarea părților, iar potrivit art. 427 lit. a) din același Cod, instanța de recurs este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea contestată.

32. Colegiul reține că, prin încheierea contestată, instanța de fond a examinat circumstanțele invocate de Sîrcu Zinaida, a cercetat probele administrate în cauză și a apreciat coroborat explicațiile participanților la proces, înscrisurile prezentate, precum și poziția persoanelor interesate, ajungând la concluzia că materialul probator administrat nu permite constatarea, cu gradul de certitudine necesar acestei proceduri, a existenței unor acte de violență în familie care să justifice aplicarea măsurilor de protecție solicitate.

33. Instanța de recurs consideră că această concluzie este una rezonabilă și rezultă din examinarea ansamblului probator, iar argumentele recurentei nu sunt de natură să demonstreze caracterul arbitrar, contradictoriu sau vădit eronat al aprecierii efectuate de prima instanță.

34. Colegiul nu poate reține argumentul recurentei potrivit căruia existența unor relații tensionate și a unor neînțelegeri între părți ar fi fost suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție. Legea nr. 45/2007 distinge între un conflict sau neînțelegeri familiale și actele de violență în familie, acestea din urmă presupunând existența unor acțiuni sau conduite care se circumscriu formelor de violență prevăzute de lege și care justifică necesitatea intervenției protective a instanței. Într-adevăr, legea include în noțiunea de violență în familie acte de natură fizică, sexuală, psihologică sau economică, inclusiv amenințări cu moartea.

35. Prin urmare, Colegiul nu pune la îndoială faptul că asemenea acuzații, în special cele referitoare la amenințarea cu moartea, sunt deosebit de grave și necesită o examinare atentă și diligentă. Totuși, gravitatea unei acuzații nu dispensează instanța de obligația de a verifica dacă faptele invocate sunt susținute de materialul probator administrat și dacă, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, este demonstrată necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

36. Sub acest aspect, nu poate fi reținută interpretarea potrivit căreia actul de control din 17 iulie 2026 al S.R.L. „Ialoveni Gaz” ar demonstra intenția lui Sîrcu Constantin de a o omorî pe Sîrcu Zinaida. Constatările cuprinse în acest înscris trebuie apreciate în contextul integral al verificării efectuate, prin coroborare cu celelalte probe și cu împrejurările concrete, dar nu prin desprinderea unei mențiuni de restul conținutului actului.

37. Astfel, deși actul consemnează că rețeaua de gaz până la contor și după contor nu este integră, fiind demontată samavolnic o porțiune de gazoduct de către Sîrcu Constantin, același înscris precizează că locul de consum era deconectat la cererea consumatorului din 9 iunie 2026. Totodată, în urma cererii Zinaidei Sîrcu din 16 iulie 2026 privind reconectarea la gazele naturale, s-a constatat că aceasta nu putea fi realizată până la înlăturarea încălcărilor identificate (f.d. 33).

38. Prin urmare, înscrisul confirmă starea necorespunzătoare a instalației și impedimentul tehnic pentru reconectarea locului de consum. Din constatările relatate nu rezultă însă că intervenția ar fi provocat o scurgere de gaze, că instalația ar fi fost alimentată la momentul verificării sau că s-ar fi constatat un mecanism concret prin care viața recurentei a fost pusă în pericol. În aceste condiții, concluzia privind intenția de omor reprezintă interpretarea recurentei și depășește ceea ce demonstrează actul tehnic invocat.

39. Mențiunea privind demontarea samavolnică a unei porțiuni de gazoduct trebuie examinată distinct de interpretarea referitoare la intenția de omor. Relevanța acestei intervenții pentru prezenta cauză depinde inclusiv de consecințele sale asupra posibilității solicitantei de a beneficia de gaze naturale și de raportul dintre intervenția efectuată, condițiile sale de trai și presiunile invocate pentru părăsirea locuinței.

40. Lipsa confirmării unui pericol de explozie sau a unei intenții de suprimare a vieții nu înlătură examinarea privării de utilități din perspectiva violenței economice ori psihologice. Pentru această examinare sunt relevante conduita imputabilă intimatului, justificarea intervențiilor, durata și efectele lor asupra solicitantei, precum și eventuala utilizare a acestora pentru intimidare sau constrângere.

41. Totodată, existența litigiilor privind desfacerea căsătoriei și raporturile patrimoniale nu confirmă și nici nu exclude violența în familie. Cererea de protecție trebuie examinată potrivit obiectului său propriu, fără soluționarea dreptului de proprietate asupra imobilului și fără prezumarea unui scop abuziv numai pentru că solicitanta formulează concomitent pretenții patrimoniale.

42. În acest sens, susținerea solicitantei că și-a înstrăinat locuința și nu dispune de un alt spațiu locativ nu demonstrează, izolată, amenințările reclamate. Ea este însă relevantă pentru aprecierea vulnerabilității și a efectelor eventualelor presiuni pentru părăsirea imobilului. Împreună cu dizabilitatea invocată și cu pretinsa lipsă a utilităților, această împrejurare trebuie integrată în evaluarea necesității protecției.

43. În cauza *B. împotriva Republicii Moldova*, nr. 61382/09, hotărârea din 16 iulie 2013, §§ 55–59, Curtea Europeană a examinat critic refuzul protecției întemeiat pe atribuirea unui scop patrimonial solicitantei și a subliniat posibilitatea concilierii protecției efective cu drepturile asupra locuinței prin măsuri temporare. Deși împrejurările acelei cauze sunt diferite, raționamentul este relevant pentru obligația de a examina cererea de protecție distinct de disputa patrimonială dintre părți.

44. Referitor la susținerea privind amenințările și tentativele permanente de violență fizică, Colegiul trebuie să aprecieze conținutul declarațiilor recurentei, împrejurările în care ar fi avut loc asemenea manifestări și actualitatea riscului invocat. Potrivit art. 278^{6} alin. (3) CPC,

declarația independentă a victimei poate fi suficientă pentru emiterea ordonanței în cazul pericolului iminent de comitere a violenței fizice. În consecință, lipsa unor leziuni sau a unor probe suplimentare nu poate constitui singurul motiv pentru respingerea acestei susțineri.

45. Prin Decizia nr. 35 din 19 aprilie 2018, §§ 19–21, Curtea Constituțională a explicat că regula privind suficiența declarației victimei instituie o prezumție a adevărului afirmațiilor acesteia în ipoteza legală a pericolului iminent de violență fizică. Curtea a raportat delimitarea acestei prezumții la circumstanțele ce trebuie indicate în cerere și la coerența afirmațiilor. În consecință, declarația nu poate fi înlăturată prin simpla constatare că nu este însoțită de probe independente.

46. Colegiul observă că, la 7 iulie 2026, Sîrcu Zinaida a solicitat acordarea unui termen de împăcare, afirmând că relațiile familiale ar putea fi restabilite și că între soți nu existau certuri. Această poziție este relevantă pentru aprecierea cronologiei conflictului, însă nu demonstrează inexistența unor manifestări violente ulterioare și nici nu echivalează cu renunțarea la protecție. Eventualele neconcordanțe dintre declarații trebuie examinate în raport cu perioadele și incidentele la care acestea se referă.

47. În privința energiei electrice, intimatul a recunoscut că a solicitat deconectarea imobilului, invocând necesitatea reparării acoperișului. Această recunoaștere impune examinarea justificării intervenției și a consecințelor sale, distinct de problema autorului solicitării. Dreptul de proprietate invocat nu justifică, prin el însuși, orice modalitate de întrerupere a utilităților unei locuințe ocupate de celălalt soț. Sunt relevante necesitatea tehnică efectivă a deconectării, durata acesteia, lucrările invocate și efectele previzibile asupra persoanei care locuiește în imobil.

48. Explicația privind repararea acoperișului privește energia electrică și nu poate fi extinsă automat asupra întreruperii alimentării cu apă ori asupra intervențiilor la instalația de gaze. Fiecare conduită trebuie examinată potrivit probelor care o privesc, iar efectul lor cumulat trebuie apreciat în raport cu posibilitatea solicitantei de a-și satisface necesitățile esențiale de trai.

49. În acest sens, Colegiul constată că prima instanță nu a negat necesitatea protejării victimei în cazurile de violență în familie și nici nu a minimalizat importanța afirmațiilor recurentei. Instanța a verificat însă dacă materialul probator administrat în cauza concretă permite aplicarea măsurilor de protecție solicitate și a ajuns la concluzia că asemenea condiții nu sunt întrunite.

50. Colegiul apreciază că această concluzie este conformă principiului potrivit căruia măsurile de protecție trebuie dispuse în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu necesitatea efectivă de a preveni sau înlătura un pericol determinat. Or, existența unei proceduri de protecție nu presupune că instanța trebuie să transforme orice acuzație într-o constatare a violenței, fără verificarea coroborării acesteia cu celelalte elemente ale cauzei.

51. În consecință, Colegiul constată că argumentele invocate în recurs nu relevă încălcări ale normelor de drept material sau procedural de natură să conducă la casarea încheierii contestate. Recurenta solicită, în esență, o reevaluare a probelor și o interpretare diferită a declarațiilor și actelor administrate, însă această interpretare alternativă nu este suficientă pentru a demonstra netemeinicia concluziilor primei instanțe.

52. Colegiul subliniază că protecția juridică împotriva violenței în familie trebuie să fie efectivă, iar instanța are obligația de a reacționa prompt atunci când materialul probator indică existența unui risc real și concret pentru victimă. Totodată, eficiența mecanismului de protecție presupune ca măsurile restrictive să fie fundamentate pe circumstanțele concrete stabilite în cauză și să nu fie dispuse în lipsa unei baze probatorii suficiente.

53. În speță, raportând ansamblul probelor la circumstanțele invocate de recurentă, Colegiul constată că prima instanță a procedat la o examinare efectivă a cererii, a ascultat explicațiile participanților, a cercetat probele prezentate și a motivat de ce acestea, apreciate în ansamblu, nu justifică emiterea ordonanței de protecție. Faptul că recurenta nu este de acord cu această apreciere nu constituie temei pentru casarea încheierii.

54. Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2026 este legală și întemeiată, iar motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să o răstoarne.

55. În aceste condiții, în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Sîrcu Zinaida.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința pretinsului agresor Sîrcu Constantin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Valeriu Arhip

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari